

ALİ SALİ

“RE” MEKTUPLARI

“zikreylim ismini kalubela’dan beri”

neyzen tevfik

dokuz

1

kirpiklerindeki infilaki
engelleyemedim küçük kız
infilakine içimde bir
daralma iştirak etti
uzaktın, uzaktaydın daralmaya
senden ayrıydı uzakların bilgisi

kirpiklerinden geriye bir enkaz kaldı
bendeki bu infilakin enkazından
sadece parçalarını kurtarabilir
hayat
bir yayda birleşme
bir bütünlük oluşturma ihtimali
kalmadı kirpiklerinin

beni hayata iade edecek
gerçekleşirse bu icmal
geçmişin ve uzakların
bilgisine sahip kılacak beni

uzakların bilgisi,
doğruluğu denetlenmek gerekmez

geçmişin ve uzakların bilgisine
sahip kıl beni
kirpiklerin bütün lensin
dilin artıklarından şiir oluşturmam
kirpiklerinin artıklarından
infilak öncesini oluşturmam
bedenini isterim, şiirimi

2

seni benzersiz kılan gelenek
zinciri kırıldı
artık kimseler
“ismini zikretmiyor kalubela’dan beri”
benim aczimden,
dergâhına yüz sürmemden gayri
benim

hikmetin anahtarının sende
olduğu unutuldu
gözlerinin, kirpiklerinin
anahtarı oluşturan parçalar
olduğu
sırrına gözlerinden bir geçit
“dar kapı”ya açılan bir yol gittiği
unutuldu
sırrına erişemedim küçük kız
sırrın umulur ki bi çarelerin
eczasıdır
gözlerinden bir yol buldum

içimin titremesine küçük kız
bu benim geleneğimdi
sen benim geleneğimdin
zülfin teli kemendim

gel bu zinciri kırma

3

çileci yanım benim
kendimden doğan utancım
uçurumda, utançta
hayat bulan yanım benim
utançtan oluşan bakışım
sen geldin
durduk yerde sardın başıma belayı
olmadık hüznler,
olmadık rüzgarlar estirdin saçlarımda

havamızın hayat teorilerinden
iyice ağırlaştığını hatırlatan
ertelenmiş
bu utancımdır belki de
bir daha geri getirilemeyen
geçmiş tahayyülümüzle bize sunulan
sırrındır belki de senin

gel bu geleneği kırma
“zikreylerim ismini kalubela’dan beri”